

PD Kočevje, MLADINSKI ODSEK

Vtisi in poročila s pohodov in drugih aktivnostih v letu 2015

10. 1. 2015

Pohod mladih planincev na Debenc (560 m)

V letu 2015 smo se mladi planinci prvič zbrali v soboto, 10. januarja in se z dvema avtobusoma odpeljali na Dolenjsko. 66 mlajših in starejših pohodnikov, vodnici in mentorice z vseh treh kočevskih osnovnih šol smo zasedli svoja mesta, obnovili planinska pravila in v razigranem klepetu nečakano pričakali našo izstopno postajo v Mirni. Svojo lakoto smo kar se je dalo hitro potešili v zavetrju železniške postaje, kjer si je vsak poiskal primeren kotiček. Jutranji mraz nam je segal prav do kosti, zato na naših glavah niso manjkale kape, na rokah pa rokavice.

Kaj hitro smo začeli s hojo, kajti stati na mestu ni bilo prav nič prijetno. Na čelo kolone je kot vedno stopila vodnica Zinka, pridružil pa se ji je še domači vodnik Milan, ki je hkrati tudi oskrbnik koč. V osrčju Mirne smo prehodili čudovit most. Med hojo po asfaltni cesti smo opazovali gričevnato pokrajino z vinogradi, kjer so zaradi mile zime že začeli s pripravljalnimi deli. Ob pogledu naokoli bi lahko rekli, da imamo hkrati dva letna časa. Na osojnih legah še zimo, na prisojnih legah pa že pravo pomlad. V mimoidočih vaseh smo videli, da so nekdanje zidanice preuredili v lepe stanovanjske hiše s stalnimi prebivalci. Zanimiv je bil zaselek Zapuže, kjer na vrhu stoji grad iz leta 1578. V preteklosti je bil zatočišče protestantov, zdaj pa so tam stanovanja. Da se nahajamo na vinorodnem območju je pričal tudi pokrit lesen nadstrešek z velikim vinarskim sodom na sredini, na katerem je pisalo društvo vinogradnikov. Pod njegovo streho smo se malo odpočili in osvežili s pijačo. Na eni od hiš smo občudovali zanimivo poslikavo iz življenja in dela ljudi. Mi pa smo to izrabili za lepe »fotke«.

Pot skozi gozd je hitro minila, vsaj tistim, ki so si jo krajšali z metanjem kep v drevesna debela. O, kako je bilo zanimivo, kdo zna bolje nameriti in zadeti deblo! Tako je pot hitro minila in kar naenkrat se nam prikazala koč na vrhu Debenca. Oskrbniško osebje nas je prijazno sprejelo in postreglo s hrano, ki smo si jo naročili - eni sladko, drugi slano, tretji kislo, četrti gurmasko, vse pa zelo dobro in okusno. Zunaj pred kočjo pa je bilo pravo tekmovanje s kepami in zabava na igralih. Še skupinsko fotografiranje in že smo jo morali mahiniti proti Mirni.

Pot do avtobusa nam je popestril močan veter, ki je hladil naša lica in mršil lase. Zato je bilo zadovoljstvo ob prihodu v avtobus še toliko večje.

Gotovo je ta pohod na vsakemu od nas pustil lepe spomine in vsaj kakšno doživetje, po čemer se ga bomo radi spominjali. Vodnici in mentorice pa še po planinskih majicah, ki nam jih je podaril oskrbnik Milan, za kar se mu najlepše zahvaljujemo.

V Kočevje smo se vrnili še podnevi. Nad tem smo bili malo presenečeni mi sami in starši, saj je za naša planinska potepanja to prava redkost.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Melita Berlan

8. 2. 2015

Pohod starejših planincev do koče pri Jelenovem studencu ter proslava ob počastitvi kulturnega praznika

Mesec je naokoli in starejši planinci Mladinskega odseka PD Kočevje smo se zopet odpravili na potep. Mlajšim planincem je malce zagodlo vreme s sneženjem in nizkimi temperaturami, starejši pa smo se na slovenski praznik kulture že tradicionalno, v čudovitem zimskem dnevu, odpravili do Koče pri Jelenovem studencu pod »očakom« Mestnim vrhom, kjer smo imeli manjšo slovesnost ob spominu na največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna.

V zgodnjem dopoldnevu se nas je 18 mladih planincev iz OŠ Ob Rinži z vodnico Branko Rajner in Zinko Levstik ter z mladinskima voditeljema Jernejem Bobkom in Damjanom Kravanja odpravilo proti koči. Po Kalanovi poti smo sopihali proti cilju. Jutro je bilo sicer še zelo mrzlo, vendar nas je strmina kaj kmalu dodobra segrela. Idilična, zasnežena in dodobra shojena pot je nakazovala, da kljub mrazu ne bomo edini obiskovalci naše kočje.

Ob prihodu h koči nas je pričakalo toplo sonce ter veliko pohodnikov, ki so se odločili počastiti kulturni praznik na malce drugačen način. MO PD Kočevje je prevzel organizacijo in izvedbo že tradicionalne proslave ob kulturnem prazniku. Rdeča nit programa so bile pesnikove besede: ... ker v srcu dobro mislimo. Nagovoril nas je župan Občine Kočevje dr. Vladimir Prebilič, učenci 7. B, OŠ Ob Rinži, pa so nam pripravili prepesnitev slovenske ljudske pesmi - Lepa Vida ob spremljavi odličnih dveh harmonikarjev Gregorja in Marcela. Posebna popestritev recitacij ter nagovorov je bil mlad deklamator Vid. Vzdušje pred kočjo je postalo zares praznično.

Ob zaključku je sklepne besede prevzel gospod predsednik Franci Janež. Vsem nastopajočim se je zahvalil za pripravo in izvedbo proslave, planincem z največjim številom obiskov kočje pa iskreno čestital za planinstvo kot način življenja in vztrajno hojo.

Na ta način smo končali februarско družjenje in se zadovoljni, po Grajski poti vrnili v dolino.

Za MO PD Kočevje

Branka Rajner

14. 3. 2015

Regijsko planinsko orientacijsko tekmovanje - POT 2015

V soboto, 14. marca 2015 je bilo tekmovanje POT 2015, katerega so se udeležili tudi učenci iz naše šole. Planinsko orientacijsko tekmovanje (POT) se v prvem delu razdeli na področne lige. Tekmovanje je potekalo v Trzinu. Prijavljenih je bilo 10 ekip.

Na regijsko tekmovanje so se lahko prijavile petčlanske ekipe v starosti od 6. do 9. razreda. Našo ekipo Jazbeci so sestavljali David Pekica, Blaž Hliš, Žan Perko, Eva Vukelić in Eleonora Vidic, ekipo Kočevski medvedki pa Marcel Franc Kalič, Žan Lobe, Andraž Đurič in Jaka Lobe.

Tekmovalni dan se je za vse pričel ob 7. 30, ko smo se odpeljali iz Kočevja. Tekmovalci so v testih morali pokazati znanje iz zgodovine planinstva, gorske pokrajine, planinskih poti, poznavanja in varstva gorske narave, orientacije, gibanja in nevarnosti v gorah, vremenoslovja, družabnosti, prehrane v gorah, osebne in tehnične opreme, gorske reševalne službe, prve pomoči in orientacije. Po testih so odšli na tri urno orientacijo s kompasom in karto. Ekipo Jazbeci so dosegli četrto mesto, ekipo Kočevski medvedki pa odlično tretje. Sledi še POT, ki bo v Borovnici, potem pa upamo, da se uvrstimo na državno tekmovanje, ki bo aprila.

Vsi naši tekmovalci so pokazali veliko zagnanosti in ekipnega sodelovanja.

Iskrene čestitke za dosežen rezultat.

Mentorica, Branka Rajner

21. 3. 2015

Marčevski pohod članov Mladinskega odseka PD Kočevje

21. marec letos ni bil samo prvi pomladanski dan, ampak tudi dan planinskega pohoda na Bevkov vrh in Ermanovec. Udeležilo se ga je 25 mlajših učencev iz OŠ Stara Cerkev, 6 iz OŠ Zbora odposlancev in 14 iz OŠ Ob Rinži. Skupaj z vodnico in mentoricami smo napolnili avtobus. V kombiju pa je bilo poleg vodnic še 14 starejših učencev, največ iz OŠ Ob Rinži. V kraju Sovodenj so se nam pridružili še štirje vodniki tamkajšnjega planinskega društva.

Starejša skupina je takoj krenila na triurno pot. Povzpeli so se na Bevkov vrh, se spustili do vasi Kladje in zopet navzgor na Ermanovec. Njihov vodnik je živa enciklopedija v poznavanju teh krajev in zgodovinskih dogodkov. Del poti jih je vodil ob Rapalski meji in jih seznanil z dogodki, ki so zaznamovali življenje v teh krajih.

Mlajša skupina pa je nadaljevala vožnjo po ozki soteski, v kateri je prostora le za ozko cesto in živahen potoček. Opazovali smo teloh in zvončke, ki so zaradi številčnosti izgledali kot snežne zaplate. Izstopili smo v vasi Kladje in delno po cesti in delno po gozdu nadaljevali pot do koč na Ermanovcu. Med potjo smo uživali v prebujajoči naravi, se čudili z žafranom poraslim vijoličastim pobočjem, opazovali raztresene kmetije po okoliških hribih, klepetali in smejali. S skupnimi močmi smo uspeli pozvoniti na zvon želja. Kaj si je vsak od nas zaželel je skrivnost, vsi pa upamo, da se nam bodo želje uresničile. Ustavili smo se ob italijanski vojašnici in izvedeli zakaj stoji ravno tam. V koči so nas zelo prijazno sprejeli. Kot po navadi smo se najprej okrepčali, izpolnili dnevnik in jih ožigosali, si kupili kakšen spominek, potem pa uživali na igralih pred kočjo. Povzpeli smo se tudi na strm hrib za kočjo, se lovili in uživali. Ogledali smo si tudi s snegom pokrite okoliške vrhove. Najbolj nas je zanimal Porezen, saj ga imamo namen osvojiti naslednji mesec. Starejše je prišel kombi iskat na Ermanovec, mlajši pa smo se peš vrnili v Kladje. Med potjo v dolino smo se ustavili na zasneženem pobočju. Kepali smo se toliko časa, dokler nas ni zazeblo v roke. Vožnjo domov smo si krajšali z opazovanjem krajev, zlasti Škofje Loke in njenega gradu. Ni manjkalo tudi klepeta, smeha in drobnih nagajivosti. Res je bil to prvi pomladni dan ampak mi nismo pomladne utrujenosti čisto nič čutili. Komaj čakamo april in pohod na Porezen.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Majda Terbuc

11. 4. 2015

Pohod mladih planincev proti Poreznu (1630 m)

Aprilsko sobotno jutro je pokazalo, da bomo imeli mladi planinci iz OŠ Ob Rinži in OŠ Stara Cerkev lep dan. Na zastavljeni cilj smo odšli brez Osnovne šole Zbora odposlancev. Z avtobusne postaje smo se odpeljali ločeno, mlajši na velikem avtobusu, starejši pa na manjšem, kajti starejši so malo hitrejši pri hoji in zato gremo včasih tudi ločeno.

Naša vožnja je potekala skozi Selško dolino, kjer smo lahko opazovali ostanke naravnih ujm od žleda in poplav. V Železnikih nas je pozdravil plavž, v katerem so pred mnogimi leti talili železo. V kratkem postanku smo se malo pretegnili, odžejali in napolnili lačne želodčke. Iz otroških ust so začela kapljati radovedna vprašanja, če je še daleč. Vožnja je potekala dalje ob lepi in mirni Selščici, ki ob dežju dobesedno ponori in dela veliko škodo. Na Petrovem Brdu nas je pozdravil veter in lep razgled na okoliške vrhove: Ratitovec, Soriške vrhove, Bohinjske gore s Soriško planino in sedlo Koble, pod katero poteka železniška proga v Bohinjsko Bistrico.

Označena planinska pot je bila na začetku suha, mestoma pa neprehodna od posledic žleda, da smo se malo ogibali in iskali markacije kje in kam. Zaradi naravnih ovir je bilo zanimivo plazenje po podrtih drevesih. Med hojo smo opazovali cvetoče kronice in druge znanilce pomladi. Nad 1200 m smo lahko uživali še v zadnjih zimskih radostih, kjer nas je pričakal led in sneg. Starejša skupina si je na čevlje naredila dereze in se podala do stare vojašnice na višini 1542 m. Zaradi vetra in ledu so le tam zaključili s hojo proti Poreznu, saj je v planinstvu varnost vedno na prvem mestu. Mlajši pohodniki pa smo se povzpeli do višine 1300 m. Zanimiv je bil povratek v dolino, kjer ni šlo brez dričanja in kepanja.

Pred sestopom na cesto smo si na vetrovnici razgledali okoliške gore in hribe. Na bližnjem travniku smo se nastavili fotografom, sledila je še malica, vendar to pa še ni vse. Primerno strmo pobočje je bilo ravno pravo za kotaljenje po suhem listnatem in z mahovi poraščenem gorskem travniku. Sledil je še kratek sestop po cesti na Petrovo Brdo, kjer nas je čakal avtobus.

Tako dajemo slovo še predzadnjemu pohodu v tem šolskem letu, ki se ga je udeležilo 51 otrok (iz naše šole 15 starejših in 19 mlajših) in spremstvo po že ustaljenem redu.

Na avtobusu je vodnica vsakemu podarila v dar malo darilce, Gal pa je ravno ta dan, 11. aprila praznoval svoj 11. rojstni dan, zato je ob skupnem voščilu in zapeti pesmici iz rok mentorice prejel še darilo presenečenja. Vsak od udeležencev pohoda je poleg lepih spominov in novih dogodivščin prinesel domov še praktičen pripomoček za v šoli in doma.

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Zinka Levstik

30. 5. 2015

Srečanje planincev MDO Dolenjske in Bele Krajine

V soboto, 30. maja, smo kočevski planinci gostili planince iz Dolenjske regije ter Bele krajine. Poleg odraslih ljubiteljev planinstva smo se srečanja udeležile tudi mentorice planinskega krožka kočevskih šol z mladimi planinci in vodnici. Skupen štart pohoda je bil ob 9. uri na že znanem zbirnem mestu, v Podgorski ulici. Odpravili smo se po Kalanovi poti do Koče pri Jelenovem studencu. V čudovitem objemu kočevskih gozdov smo za goste pripravili kulturni program, v katerem je sodeloval Moški pevski zbor Svoboda, župan občine Kočevje, podpredsednik krovne organizacije PZS, predsednik MDO Dolenjske in Bele krajine, predsednik našega društva, planinke Semiške klepetulje ter mladi planinci planinskega krožka z mentoricama. Le-ti so nastopali z igranjem na inštrumente ter predstavili pripravo na planinski pohod in samo vzpenjanje proti vrhu, ki ni vedno tako enostavno.

Najbolj vztrajnim in zavzetim mladim planincem smo podelili tudi priznanja (bronasti ter srebrni planinski znak).

Ob koncu prireditve smo izpostavili željo, naj naše prvo skupno srečanje preraste v tradicionalno, saj tesnejša povezanost društev v MDO pomeni tudi izmenjavo izkušenj, koristnih informacij, skupnih druženj, delovnih akcij in pohodov.

V idiličnem okolju naše kočve pa smo se lahko pod vodstvom domačih planincev preizkusili tudi v spuščanju po jeklenici, v varovani opremi.

Vsi smo lahko uživali ob dobri hrani in pijači ter ob prijetni živi glasbi, ob kateri se je marsikdo lahko sprostil. Tako smo preživeli en čudovit sobotni planinski dan.

Lep planinski pozdrav!

Za Mladinski odsek PD Kočevje

Polonca Kalič

13. 6. 2015

Pohod mladih planincev s starši na Okrešelj

Sobota, 13. 6. 2015. Malo pred sedmo uro zjutraj starši pripeljejo svoje otroke na zadnji planinski pohod v tem šolskem letu. Toda, glej! Avtomobile varno parkirajo, si optajajo svoj nahrbtnik in se pridružijo veseli množici. Seveda. To je pohod na Okrešelj s starši. Mentorici Melita in Marina s svojima skupinama napolnita en avtobus, vodnica Branka pa kombi. Na drugem avtobusu se je mentorici Poloni s svojo skupino v Stari Cerkvi pridružila še mentorica Majda. Rekordnemu številu udeležencev se je z velikim veseljem pridružil še sam predsednik PD Kočevje, Franci Janež. Vsakemu mlademu planincu je podaril majico z veselim planinskim motivom in napisom "Gremo pod objem gora". Še enkrat se mu vsi zahvaljujemo. Seveda pa pohoda ne more biti, če ni prva v koloni naša vodnica Zinka.

Med vožnjo smo se odpočili, nekateri še malo naspali, zlasti v zadnjem delu pa občudovali našo prelepo pokrajino. V Logarski dolini smo izstopili pred kočo pod slapom. Skupina starejših otrok je krenila naprej. Mlajši pa smo morali še malo pojesti, ponoviti pravila varne hoje, pregledati vezalke in polni pričakovanja smo v gosji koloni krenili proti slapu. Kolikor nas je bilo, toliko vzdihov občudovanja je bilo slišati ob pogledu na slap. Pogumno smo nadaljevali pot po strmi, ozki kamniti stezici ob slapu proti vrhu. Po ozki brvi smo vsi brez strahu prečkali slap. Ustavili smo se ob izviru in si v prazne plastenke natočili čiste in hladne vode. Pot smo nadaljevali do Parka spomina. Leži 1500 m visoko. Na ogromni skali je preveč marmornih plošč z vklesanimi imeni tistih, ki so zaradi različnih spletov okoliščin izgubili življenja v bližnjih stenah. Na poti proti Koči na Okrešlju nas je sredi kamenja in nizkih borovcev prijetno presenetil travnik pol pisanega gorskega cvetja. Največ je bilo orlic in pogačic. Pred kočo smo svoje vtise narisali ali napisali v dnevnike. Tako zavzeto smo delali, da nas je s trama pod streho še polh občudoval. Po kratkem počitku smo se po isti poti previdno vrnili v dolino. Povzpeli smo se še na Orlovo gnezdo in se ohladili pod slapom. Na avtobusu je večina zaspala. Ampak samo do Trojan. Tam je vonj po slastnih krofih vse prebudil. Siti, utrujeni, srečni in navdušeni smo se po trinajstih urah potepanja vrnili domov.

Zahvaljujem se vsem mladim planincem, njihovim staršem, mentorjem, vodnikom, planinskemu društvu, šoferjem in vsem, ki so kakorkoli pripomogli k uspešni realizaciji vseh pohodov in dejavnosti v tem šolskem letu. Sedaj pa veselo na počitnice in varen korak vam želim.

Za Mladinski odsek PD Kočevje,

mentorica Majda Terbuc

3. in 4. 10. 2015

Planinski dvodnevni tabor – Potepanje po Pohorju

Kot nagrada pridnim pohodnikom, mladim planincem vseh treh OŠ na Kočevskem v lanskem šolskem letu, je bil letošnji planinski tabor organiziran 3. in 4. oktobra. V sobotnem zgodnjem jutru smo se zbrale mentorice Majda, Melita, Polonca, vodniki Tomaž, Zinka in Branka, da prevzamemo skrb za mlade osnovnošolske planince. Poleg njih so se nam pridružili še srednješolci, ki so v preteklih letih z nami spoznavali slovenske vrhove. Tako je bilo skupno število vseh udeležencev kar 70! Naš cilj potovanja je bilo spoznati Slovenjgraško Pohorje. Pot nas je vodila v megli proti vrhu do Grmovškovega doma pod Veliko Kopo. V zimskem času je tu smučarsko središče z veliko smučišči.

Mentorice in vodniki smo mladim planincem pomagali pri namestitvi po sobah. Predstavili smo jim plan skupnega druženja, po kosilu pa smo želeli osvojiti najvišji vrh Pohorja. Tako smo do Črnega vrha (1534m) prišli skozi gozd, skozi jesensko obleko narave, mimo mnogih mravljišč, preprog iz vresja ter »nasadov« borovnic. Le redke še so nas vabile, naj jih utrgamo in se z njimi posladkamo. Seveda se je zato naša pot malo zavlekla... Po slemenu proti Črnemu vrhu smo lahko občudovali razgled na Mislinjsko dolino, na Kamniško-Savinjske Alpe, Peco in Plešivec. Z vrha smo nadaljevali pot proti Ribniški koči, od tam pa smo se spustili navzdol do Ribniškega jezera, ki leži med nizkim ruševjem. Prav zanimivo je bilo, da smo do jezera prišli skozi ruševje po leseni, lično oblikovani potki. Voda je »žarela« v svoji čudovito modri barvi, obogatena s cvetovi lokvanjev. Precej premraženi zaradi močnega vetra smo se vrnili na izhodišče, v dom, da se pogrejemo ob toplem kaminu...

V poznem popoldnevu so se starejši planinci preizkusili v orientaciji, v vezanju vozlov ter spoznavali nudenje prve pomoči. Mlajšim planincem (do vključno 5.r.) pa smo mentorice obogatile večer s planinskim kvizom ter z ustvarjalno delavnico izdelovanja kočevskega planinskega znaka. Vsi otroci so se pri vseh dejavnostih zelo trudili in jih moramo še posebej pohvaliti!

Naslednje jutro po obilnem zajtrku smo skupaj izpolnili planinske dnevnik, nato pa se pripravili še za en planinski podvig proti Veliki Kopi (1542m) in Mali Kopi (1524m). Tudi nedeljsko dopoldne je bilo v znamenju megle in žvižgajočega vetra okoli nas. Na vrhu smo pripravili zabavne štafetne igre, kjer so otroci pokazali svoje spretnosti in željo po tekmovanju.

Pri povratku se je bilo zopet prijetno ogreti v domu, kjer smo po kosilu naredili kratko analizo letošnjega tabora, podelili nagrade ekipam, se zahvalili gostoljubnemu osebju in se odpravili proti domu. Seveda nismo mogli mimo dišečih trojanskih krofov... Lep planinski pozdrav!

Za MDO PD Kočevje zapisala Polonca Kalič.

24. 10. 2015

Pohod mladih planincev na Slivnico

V soboto, 24. 10. 2015, se je dobra stotnica kočevskih mladih planincev pod vodstvom treh vodnikov in petih mentorjev odpravila na prvi pohod v tem šolskem letu. Cilj: 1114 m visoka Slivnica. Da, prav tista, kjer naj bi čarovnice imele svoje zatočišče. Preko Bloške Police smo prispeli do Grahovega, kjer je starejša skupina krenila proti vrhu po zahtevnejši poti, mlajša pa je pot pod noge vzela v Cerknici.

Po čem si bomo zapomnili pohod? Mladi planinci po lepih razgledih na Cerkniško jezero in na Triglav, katerega vrh je edini prebadal meglo nad gorovjem; gotovo tudi po »listni« vojni, ki so jo uprizorili v gozdičku pod vrhom; po krajših učnih minutah v naravi o tem, da planinci lastne smeti odnesejo v dolino; čarovnic, razen narisanih, niso videli – gotovo je prelepo vreme tudi njih zvalilo na kakšen izlet.

Mentorje pa je razveselila pohvala oskrbnika kočje, da so tako prijazne, vodljive in glede pospravljanja skrbne skupine, kot je bila naša, redke. Zgledno vedenje naših mladih planincev, njihova skrb za varovanje okolja in množična udeležba na pohodu so rezultati stalnih prizadevanj mentorjev, ki ob podpori staršev skrbijo, da mladim približajo naravo, planinstvo in planinske vrednote.

Za Mladinski odsek PD Kočevje Marija Erjavec

21. 11. 2015

Pohod mladih planincev na Trebni vrh

Zima, sneg in otroško veselje so na novembrski planinski pohod privabili 86 mladih planincev z vseh treh kočevskih osnovnih šol. Odpeljali smo se proti Dolenjski, v Trebnje, kjer smo pod Petrolom pod Starim gradom zapustili avtobusa. Pred vzponom smo se okrepčali, da bi zmogli pot napora.

Domači vodnik gospod Alojz in gospa Marjeta, vodnica in načelnica mladih planincev PD Trebnje, sta nas vodila mimo Starega gradu, katerega del temeljev je še iz časa Rimljanov. To potrjuje lev, kamnita skulptura na vogalu gradu. Pot skozi gozd ni za nas planince nič posebnega, a prečkanje avtoceste sredi gozda pa ne doživiš prav pogosto. Med hojo nas je varovala visoka varnostna ograja, našli smo kar 92 stopnic. Stali smo na razpotju, desno je bila strma pot, a mi smo zavili na levo mimo Velike in Male jame čez skalovje do doma planincev Vrh Trebnje. Čeprav nas je bilo veliko, je bilo v prostrani sobi prostora za vse. Po malici in izpolnjevanju dnevnikov pa hura na sneg, ki ga je bilo dovolj za male in velike kepe. Zaradi sneženih mož in snežnih kraljic smo morali kaj kmalu zapustiti snežno poljano. Naša planinska četa se je premikala skozi vas Vrh Trebnje do obeležja, 15. poldnevnika, kjer smo se ustavili in vpisali v knjigo.

Sestopili smo po drugi strani hriba, po označeni Baragovi poti in čez drn in strn po zasneženem gozdu do naših avtobusov, ki sta nas čakala v Dobrniču.

Hvala gospodu Alojzu in gospe Marjeti in vsem, ki nam pomagata in nas podpirata. Kaj kmalu pa se naša planinska pota zopet srečajo v veselem decembru – morda bo kakšno presenečenje.

Za MOPD Kočevje

Zinka Levstek in Melita Berlan

12. 12. 2015

Veseli december med mladimi planinci

Ker je december zelo naporen za denarnice naših staršev, smo se na Mladinskem odseku Planinskega društva Kočevje odločili, da se tokrat sprehodimo po domačih hribih. V soboto, 12. decembra, se je pred OŠ Stara Cerkev zbralo 95 mladih planincev iz vseh treh osnovnih šol, trije vodniki, tri mentorice in Miha, ki skrbi tudi za lepe fotografije. Polni pričakovanja smo se že pred odhodom do Srčkove kočje zelo razveselili, saj se nam je pridružil tudi predsednik Planinskega društva, g. Franci Janež. Videl je kako znamo kljub množičnosti hoditi previdno po prometnih površinah, po gozdni cesti pa razigrano, veselo, klepetavo in nekateri tudi malo nagajivo. Po uri in pol hoje smo zagledali drugo presenečenje. Pred kočjo je gorel pravi taborniški ogenj. Zelo nam je prijal tudi topel čaj. Gašper je predstavil delo taborniškega društva Rod svobodnega risa. Po kratkem in prijetnem druženju smo se po isti poti vrnili do šole. Preobuli smo se v športne copate in se zbrali v šolski telovadnici. Izvedeli smo, da je imel naš predsednik pred kratkim rojstni dan. Čestitali smo mu s pesmico. Izvedeli smo tudi, da bo v kratkem svoje mesto prepustil drugemu. Zato smo mu narisali vsak svojo risbico in skušali vse speti v knjigo spominov. On pa nas je obdaril s čokoladicami. Tik pred zaključkom druženja pa nas je pred vrati čakalo največje presenečenje. Eden od dobrih mož je pustil za nas polno škatlo pohodnih nogavic. Hitro smo našli vsak svojo številko in veseli odšli domov.

V imenu Planinskega društva Kočevje se iz srca zahvaljujem vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali pričarati lep sobotni dan za naše pridne pohodnike.

Vsem želimo SREČNO NOVO LETO IN VAREN KORAK V PRIHAJAJOČEM LETU.

Mentorica PK: Majda Terbuc